

Spoločenstvo kresťanov

hnutie za náboženskú obnovu

Otázky, námietky a odpovede na ne

Martin Samson, Kevin Coffey, Michael Kaiser, Marián Fillo

Obsah

Akých ľudí nájdem v Spoločenstve kresťanov?

Je v Spoločenstve kresťanov miesto aj pre deti a mladých ľudí?

Ako zistím, či je Spoločenstvo kresťanov tým, čo hľadám?

Je Spoločenstvo kresťanov spojené s nejakou inou cirkvou alebo hnutím?

Aký je v Spoločenstve kresťanov postoj voči ženám?

Ako je Spoločenstvo kresťanov financované? Sú kňazi platení alebo sú len dobrovoľníkmi?

Verí Spoločenstvo kresťanov v Bibliu?

Ak v Spoločenstve kresťanov nie je žiadna dogma, čo vlastne Spoločenstvo kresťanov zastáva? Aký má postoj k otázkam potratov alebo homosexuality?

Majú kňazi Spoločenstva kresťanov slobodu meniť spôsob konania obradov? Môžu meniť slová v rituáloch?

Je Spoločenstvo kresťanov pochybnou skupinou ľudí, ktorá odchyťáva mladistvých a odtrháva ich od rodičov?

Je Spoločenstvo kresťanov organizáciou, ktorá rafinovanými trikmi oberá ľudí o peniaze, aby sa sama obohatila?

Je Spoločenstvo kresťanov zoskupením, ktoré si z tradície pôvodného kresťanstva a z všeobecne uznávaných obsahov súčasného kresťanstva vybralo len jeden zvláštny názor (jednu oblasť), aby zastávalo len tento názor samotný?

Je Spoločenstvo kresťanov spoločenstvom, ktorého stúpenci musia povinne vyznávať určité články viery, aj keď im nerozumejú, alebo ich považujú za nezmyselné?

Je Spoločenstvo kresťanov kresťanským spoločenstvom, ktoré je malé a preto neznáme?

Je Spoločenstvo kresťanov skupinou ľudí, ktorí vyznávajú určitý „katalóg viery“?

Je Spoločenstvo kresťanov inštitúciou, ktorá ľudí vedie silou svojej authority, predpisuje im, ako majú žiť, a skrze zmluvy so štátom uplatňuje svoju moc?

Je Spoločenstvo kresťanov spoločenstvom s Kristom?

Je Spoločenstvo kresťanov spoločenstvom s kresťanmi?

Je Spoločenstvo kresťanov „cirkvou antroposofov“?

Čo má Spoločenstvo kresťanov spoločné s antroposofiou?

Spoločenstvo kresťanov vôbec nie je kresťanským spoločenstvom — hovorí o Kristu len naoko, lebo jeho skutočným učením je antroposofia — východný neognostický surogát!

Verí Spoločenstvo kresťanov na dvoch chlapcov menom Ježiš?

Spoločenstvo kresťanov nehovorí o Ježišovi Kristovi, ale uctieva slnečného boha!
Aké je stanovisko Spoločenstva kresťanov k otázke reinkarnácie (prevteľovania)?
Zaujíma Spoločenstvo kresťanov k reinkarnácii nejaký postoj?
Ako sa stavia Spoločenstvo kresťanov k zrovnoprávneniu žien?
Môžu sa kňazi/kňazky Spoločenstva kresťanov ženiť/vydávať?
Čo si Spoločenstvo kresťanov myslí o znovu-zosobášení rozvedených?
Je v Spoločenstve kresťanov niekomu druhý krát zosobášenému odopreté prijímanie?
Ako sa Spoločenstvo kresťanov stavia k antikoncepcii a umelým potratom?
Spoločenstvo kresťanov stavia človeka na miesto, ktoré patrí Bohu, a preto má namiesto bohoslužby obrad posvätenia človeka.
Spoločenstvo kresťanov stavia namiesto spásy skrze Ježiša Krista samospásu.

Akých ľudí nájdem v Spoločenstve kresťanov?

Spoločenstvo kresťanov bolo založené špeciálne pre tých, ktorí hľadajú obrodene chápanie a vyjadrenie kresťanstva — a ktorých neuspokojuje ponímanie kresťanstva v súčasných cirkvách.

Tak si cestu k svojmu podielu na živote Spoločenstva kresťanov našli všelijakí ľudia. Sú to ľudia s talentom na hudbu i iné druhy umenia, ako aj učitelia, zdravotné sestry, kníhkupci, tesári alebo počítačoví experti. Väčšina z nich (ak nie všetci) sa snaží žiť svoj každodenný život z porozumenia ľudskému bytiu, z porozumenia v zmysle hodnom ľudského ducha. S ohľadom na to si mnohí začali vážiť poznanie umožnené dielom Dr. Rudolfa Steinera — obzvlášť v oblasti kresťanstva, ale napr. i vo výchove, vzdelávaní, medicíne, poľnohospodárstve, umení, hudbe alebo filozofii. Najlepším spôsobom ako spoznať to, čo žije v Spoločenstve kresťanov, je prísť a uvidieť na vlastné oči!

Je v Spoločenstve kresťanov miesto aj pre deti a mladých ľudí?

Deti majú v Spoločenstve kresťanov svoje zvláštne miesto. Vieme, že deti majú svoje špecifické náboženské potreby, ktoré sú iné než potreby dospelých. Deti sú jemne a slobodne vedené k pochopeniu kresťanstva a k porozumeniu Kristovmu činu.

Akákolvek forma priamej interpretácie je vylúčená.

Sviatosť Krstu patrí k narodeniu a môže ju prijať dieťa do približne 14 rokov.

Prechodu od detstva k mladosti v období puberty sa týka sviatosť Konfirmácie. Od 7 do 14 rokov života je dieťa schopné účastniť sa špeciálneho Nedeľného obradu pre deti. Po konfirmácii sa môžu mladí ľudia spolu s dospelými zúčastňovať eucharistickej bohoslužby — Obradu posvätenia človeka.

Spoločenstvo kresťanov nekladie na deti a mladých, ktorí sa zúčastňujú jeho života, žiadne požiadavky. Usiluje sa vždy rozvíjať ich slobodu a zodpovednosť.

Ako zistím, či je Spoločenstvo kresťanov tým, čo hľadám?

Ak ste buď nespokojní s formou kresťanského života, ktorého sa momentálne zúčastňujete, alebo ste už na kresťanstvo zanevreli, môžete jednoducho prísť a pozrieť sa. Najlepším spôsobom, ako tak urobiť, je nájsť si program najbližších podujatí [http://obec-krestanu.cz/Slovensko/Program/index_sk.html] a vybrať si z nich nejaké, ktoré Vás zaujme.

Nie každý zistí, že Spoločenstvo kresťanov je presne tým, čo hľadá, ale mnohí určite áno.

Je Spoločenstvo kresťanov spojené s nejakou inou cirkvou alebo hnutím?

Nie, Spoločenstvo kresťanov je úplne nezávislým kresťanským hnutím. Bolo založené ako nový impulz v rámci kresťanstva. Niektorí z jeho zakladateľov boli predtým aktívni ako farári a kazatelia v iných cirkvách — obzvlášť v nemeckej luteránskej evanjelickej cirkvi — zatiaľčo iní boli študentami teológie. Jedinečný prístup k cirkevnému životu a náboženskej praxi, ktorým sa Spoločenstvo kresťanov vyznačuje, sa zrodil vďaka ochotnej pomoci a radám Dr. Rudolfa Steinera. Pôvodné kňazské svätenie prijal Dr. Friedrich Rittelmeyer, ktorý potom vysvätil ďalších kňazov Spoločenstva kresťanov. Kňazské splnomocnenie bolo prijaté „vertikálne“ a nie cez akúkoľvek pevne stanovenú apoštolskú postupnosť.

Aký je v Spoločenstve kresťanov postoj voči ženám?

V Spoločenstve kresťanov nie je nijaký konkrétny postoj voči ženám. Od začiatku hnutia boli ženy svätené a aktívne ako kňazky rovnako ako muži. Vedúce úlohy sú zastávané ženami rovnako ako mužmi. Približne tretina v súčasnosti aktívnych kňazov sú ženy.

Ako je Spoločenstvo kresťanov financované? Sú kňazi platení alebo sú len dobrovoľníkmi?

Kňazi sú, pokiaľ možno, finančne podporovaní, takže môžu venovať svoj čas kňazskej práci bez toho, že by museli byť ešte zamestnaní niekde inde. Ich osobné potreby a potreby ich rodín sa zohľadňujú spolu so zdrojmi potrebnými pre zabezpečenie ich práce. Peniaze potrebné na toto všetko musia pochádzať z dobrovoľných finančných príspevkov rodín a jednotlivcov, ktorí si vážia to, čo im Spoločenstvo kresťanov dáva. V Česku a na Slovensku je zatiaľ príliš málo finančných príspevkov na to, aby sa z nich zaplatili všetky náklady Spoločenstva kresťanov, preto je zatiaľ nutné použiť aj iné zdroje (napr. prenájom priestorov). Pomer darov a príspevkov voči ostatným zdrojom síce v dlhodobom meradle rastie, stále ho však nemožno nazvať uspokojivým.

Verí Spoločenstvo kresťanov v Bibliu?

Spoločenstvo kresťanov nemá žiadne vierovyznanie. Každý jednotlivec má svoju vieru, ktorú slobodne vyznáva ako presvedčenie zrodené z jeho vlastných životných skúseností. Inými slovami — v Spoločenstve kresťanov nie je žiadna dogma. Za svoje poznanie, vieru a chápanie je zodpovedný každý jednotlivec sám. Biblia — obzvlášť Nový Zákon — hrá dôležitú úlohu vo sviatostiach i ďalšom živote Spoločenstva kresťanov, čo sa prejavuje v krúžkoch štúdia evanjelia, kázňach, prednáškach, publikáciách a v osobnom štúdiu. Mnohí kňazi ovládajú novozákonnú gréčtinu a niektorí aj starozákonnú hebrejčinu.

Ak v Spoločenstve kresťanov nie je žiadna dogma, čo vlastne Spoločenstvo kresťanov zastáva? Aký má postoj k otázkam potratov alebo homosexuality?

Znovu — toto sú otázky pre jednotlivcov. Spoločenstvo kresťanov sa skladá z jednotlivcov, či už sú to kňazi alebo laici. Ako pisateľ tejto odpovede môžem povedať: *„Či už ide o potraty alebo homosexualitu, nesúdím to, čo robia iní ľudia, lebo je to na ich zodpovednosti. Ja som zodpovedný za moje vlastné činy, tak ako sú iní zodpovední za svoje vlastné činy. Ak napr. ide o niekoho, kto bol zranený hetero- alebo homo-sexuálnym stykom, a ja mám s tým niečo urobiť, budem sa snažiť zamerať na toto zranenie a hľadať spôsoby, ako ho vyliečiť.“* Iný jednotlivec v Spoločenstve kresťanov — laik či kňaz — môže k takým veciam zaujať iné stanovisko. Je to na jeho zodpovednosti a slobodnej voľbe.

Majú kňazi Spoločenstva kresťanov slobodu meniť spôsob konania obradov? Môžu meniť slová v rituáloch?

Nie, nemôžu. Majú slobodu na základe vlastnej zodpovednosti vyučovať skrze kázeň, prednášku alebo svoje články či knihy, pokiaľ to neodporuje zámerom sviatostí vyjadreným vo forme a obsahu sviatostných rituálov. Formy, predpisy a obsahy rituálov boli dané z vhladu a inšpirácie presahujúcej plány a úmysly akéhokoľvek človeka. Oprávnenosť týchto rituálov vychádza zo zdroja mimo dosah bežných ľudských schopností. Preto žiadny jednotlivec alebo skupina jednotlivcov nie je v stave robiť také zmeny. Tam, kde vznikne pochybnosť ohľadom akéhokoľvek aspektu pôvodne zamýšľaného predpisu, sú takéto pochybnosti riešené skupinou kňazov dôkladne sa zaoberajúcich touto pochybnosťou, konzultujúc so širším okruhom svojich kolegov. Občas nastanú zmeny vo formuláciách, vzťahujúce sa k prekladu z nemeckého originálu do iného jazyka. Aj s tými najdrobnejšími vyjadreniami prekladaných slov pracuje dlhý čas skupina kňazov snažiac sa o vyladenie presnosti a vhodnosti prekladu.

Je Spoločenstvo kresťanov pochybnou skupinou ľudí, ktorá odchyľáva mladistvých a odtrháva ich od rodičov?

Ó nie! Ani len krstom sa človek nestáva členom nášho spoločenstva. Dospievajúci človek sa, pravdaže, môže považovať za k nám patriaceho, pokiaľ to on sám chce. Členom sa však môže stať len dospelý zo svojho vlastného slobodného rozhodnutia. Ani od človeka, ktorý chce u nás mať svadbu alebo pokrstiť svoje dieťa, sa nepožaduje, aby sa najprv stal členom. Naopak — on sám musí nájsť mieru, do akej je ochotný spojiť sa so Spoločenstvom kresťanov.

Je Spoločenstvo kresťanov organizáciou, ktorá rafinovanými trikmi oberá ľudí o peniaze, aby sa sama obohatila?

Všetky finančné príspevky sú dobrovoľné. Ani len členovia nemajú predpísanú sumu, ktorou majú prispievať, ale sami zvažujú svoje možnosti. Raz za rok (na valnom zhromaždení) sa snažíme podrobne opísať, na čo musíme vydať peniaze a koľko ich budeme potrebovať. Potom je každý ponechaný svojej vlastnej zodpovednosti.

Je Spoločenstvo kresťanov zoskupením, ktoré si z tradície pôvodného kresťanstva a z všeobecne uznávaných obsahov súčasného kresťanstva vybralo len jeden zvláštny názor (jednu oblasť), aby zastávalo len tento názor samotný?

Aj zaoberanie sa s jedným názorom (jednou oblasťou) môže byť zaujímavé a môže pomôcť, ale zastávať len tento názor — to rozhodne nie! Predsa však aj názory amerických Indiánov alebo austrálskych Aboridžíncov, ako aj Buddhovo učenie, môžu len a len pomôcť prehĺbiť porozumenie kresťanstvu.

Je Spoločenstvo kresťanov spoločenstvom, ktorého stúpenci musia povinne vyznávať určité články viery, aj keď im nerozumejú, alebo ich považujú za nezmyselné?

Spoločenstvo kresťanov nepozná nič také ako je povinné vyznanie viery. Kto spozná kresťanský kult v podaní Spoločenstva kresťanov (veď každému je voľne prístupný) a cíti, že ho v ňom oslovuje božský svet, príde znovu a snáď sa jedného dňa bude chcieť so Spoločenstvom kresťanov spojiť natrvalo. Porozumenie Kristu a Jeho činu na Golgote sa tak bude prehľbovať.

Je Spoločenstvo kresťanov kresťanským spoločenstvom, ktoré je malé a preto neznáme?

V Česku a na Slovensku je Spoločenstvo kresťanov skutočne malé, aj keď je tu prítomné od roku 1925. Spoločenstvo kresťanov totiž nevykonáva nijakú misijnú ani verejno-propagačnú prácu (odhliadnuc od nemnohých verejných prednášok a konferencií), ale spolieha sa na to, že tí, čo hľadajú, ho nájdu.

Je Spoločenstvo kresťanov skupinou ľudí, ktorí vyznávajú určitý „katalóg viery“?

Nie. Slobodný človek chce vo všetkých rovinách bytia získať skrze štúdium čoraz väčšie poznatky. Čím viac sa niečím zaoberá a vymieňa si svoje poznatky s inými ľuďmi, tým viac sa budú jeho obzory rozširovať a jeho nedokonalé názory premieňať.

Je Spoločenstvo kresťanov inštitúciou, ktorá ľudí vedie silou svojej autority, predpisuje im, ako majú žiť, a skrze zmluvy so štátom uplatňuje svoju moc?

Nie. Spoločenstvo kresťanov odmieta akékoľvek spojenie so štátom. Rovnako tak je mu cudzie vydávanie predpisov, ktorými by sa ľudia mali riadiť. Život s kultom (omšou a sviatosťami) a evanjeliom pomáha človeku k tomu, aby sa dokázal viesť sám. Kto hľadá takéto vedenie, nájde aj vo sviatosti spovede povzbudenie a podporu.

Je Spoločenstvo kresťanov spoločenstvom s Kristom?

Slovo „cirkev“ pochádza z gréckeho slova „kyriaké“, ktoré je odvodené od „Kyrios“ (Pán). Takto bol označovaný Kristus, keď mala byť obzvlášť zdôraznená božskosť jeho bytosti. Všetci, ktorí k Nemu patria, ktorí chcú stáť v Jeho Svetle a ďalej pôsobiť

v Jeho zmysle, boli nazývaní „kyriaké“. V tomto zmysle sa aj Spoločenstvo kresťanov chce neustále snažiť byť cirkvou.

Je Spoločenstvo kresťanov spoločenstvom s kresťanmi?

Áno, s kresťanmi, ktorí možno nie sú vždy podľa mojich predstáv, ktorí však nasledujú ideál: byť spojený s Kristom.

Je Spoločenstvo kresťanov „cirkvou antroposofov“?

Nie. Antroposofmi môžu byť ľudia najrôznejšieho razenia: katolíci, židia i hinduisti, pochybovači aj idealisti. To, čo ich spája, je vôľa dopracovať sa skrze štúdium duchovnej vedy a výcvik myslenia, cítenia a vôle k poznatkom v rôznych oblastiach. Nie je preto divu, že antroposofia obohatila mnoho oblastí života: od poľnohospodárstva cez pedagogiku, medicínu, umenie až po náboženský život. Mnohí antroposofi navštevujú aj Spoločenstvo kresťanov, mnohí členovia Spoločenstva kresťanov sú činní aj v Antroposofickej spoločnosti. Je to však vždy výrazom ich slobodnej vôle. Rovnako tak nemusí mať antroposof so Spoločenstvom kresťanov, resp. člen Spoločenstva kresťanov s Antroposofickou spoločnosťou nič spoločné.

Čo má Spoločenstvo kresťanov spoločné s antroposofiou?

Antroposofia dáva množstvo podnetov a príkladov, ako môže aj moderne mysliaci človek znovu pochopiť inšpirované pramene Evanjelia a pestovať náboženský život. Antroposofia je pre mnohých rozhodujúcou pomocou nie pre reprodukovanie vopred daného učenia (čo cirkvi väčšinou činia), ale pre rozprávanie a konanie z vlastných skúseností a poznatkov. Kto túto pomoc nechce, alebo jej nerozumie, jednoducho ju nevyužije.

Spoločenstvo kresťanov vôbec nie je kresťanským spoločenstvom — hovorí o Kristu len naoko, lebo jeho skutočným učením je antroposofia — východný neognostický surogát!

Na vyrieknutie takého úsudku je potrebná neveriteľná dávka ignorancie. Nielenže tu bola podaná úplne nezmyselná charakteristika antroposofie [<http://goetheanum.org>] — mimo akékoľvek triezve rozumné pozorovanie — ale tvrdí sa tu, že antroposofia je našou vieroukou namiesto kresťanstva. Naším duchovným pozadím nie je nič iné než inšpirované knihy biblie, naším úsilím nie je nič iné než skrze sedem sviatostí umožniť sile Kristovej pôsobiť v ľudských osudoch.

Verí Spoločenstvo kresťanov na dvoch chlapcov menom Ježiš?

Hovorme radšej o dvoch príbehoch narodenia, ktoré možno nájsť v Matúšovi a Lukášovi. Sú totiž natoľko odlišné, že sú výzvou pre ľudského ducha. Isté je, že pre evanjelistov malo hlbší význam spoznať v Kristovi ako kráľa nebies, tak aj dieťa nebies. Kráľa nebies, ktorého si uctili traja králi (mágovia), ako aj čisté dieťa nebies, ktoré prináša spásu na Zem i do srdc skromných pastierov.

To, čomu človek verí, sa mení spolu s jeho poznaním.

Spoločenstvo kresťanov nehovorí o Ježišovi Kristovi, ale uctieva slnečného boha! Ten, kto takto hovorí, nepozná ani „premenenie na vrchu“ z Evanjelia, ani začiatok Zjavenia sv. Jána (Apokalypsy), pretože tam sa Kristus zjavuje vo svojej božskej

moci tým, že „jeho tvár žiarila ako Slnko vo svojej plnej sile“. Nič iné nemá na mysli Spoločenstvo kresťanov, keď hovorí o duchovnom Slnku, aby zdôraznilo božskosť v pozemskom človeku Ježišovi, ktorý práve nebol len človekom, ale Bohom, ktorý sa stal človekom.

Tým sme sa ešte nedotkli otázky, či už snáď staršie kultúry netušili príchod Krista, keď hovorili o Apolónovi alebo Osiridovi. Mimochodom: ani oni neurobili Slnko bohom, ale videli v ňom len viditeľný prejav Boha.

Aké je stanovisko Spoločenstva kresťanov k otázke reinkarnácie (prevteľovania)?

Dnes je skutočne široko rozšírené presvedčenie, že človek na Zemi nežije len raz.. Aj takí významní ľudia ako Gotthold Ephraim Lessing, Johann Wolfgang Goethe alebo Wolfgang Amadeus Mozart sa k tomu vyjadrili pozitívne.

Na námietku, že takýto názor odporuje kresťanstvu, možno odpovedať poukazom na evanjelium, v ktorom sa sám Kristus snaží na príklade Jána Krstiteľa poučiť o tom svojich učeníkov. Dvakrát sa im pokúša vysvetliť, že Ján Krstiteľ je Eliáš, ktorý znovu prišiel na Zem. „Kto má uši na počúvanie, nech čuje!“

Keď odchádzali, začal Ježiš hovoriť zástupom o Jánovi: „Čo ste vyšli na púšť vidieť? Trstinu zmietanú vetrom? Alebo čo ste vyšli vidieť? Človeka oblečeného do jemných šiat? Ved' tí, čo nosia jemné šaty, bývajú v kráľovských domoch. Teda čo ste vyšli vidieť? Proroka? Áno, hovorím vám, viac ako proroka! Lebo to o ňom je napísané: »Hľa, ja posielam svojho posla pred tvojou tvárou a on pripraví cestu pred tebou.« Veru, hovorím vám: Medzi tými, čo sa narodili zo ženy, nepovstal nik väčší ako Ján Krstiteľ. Ale ten, kto je v nebeskom kráľovstve menší, je väčší ako on. Od dní Jána Krstiteľa podnes trpí nebeské kráľovstvo násilie a násilníci sa ho zmocňujú. Lebo všetci Proroci i Zákon prorokovali až po Jána. A on sám — ak to chcete prijať — je Eliáš, ktorý má prísť.“

[Mt 11:7–14]

Učeníci sa ho pýtali: „Prečo teda zákonníci hovoria, že najprv musí prísť Eliáš?“ On odpovedal: „Áno, Eliáš príde a všetko obnoví. Ba hovorím vám, že Eliáš už prišiel, no nespoznali ho a urobili s ním, čo chceli. Takisto bude od nich trpieť aj Syn človeka.“ Vtedy učeníci pochopili, že im hovoril o Jánovi Krstiteľovi.

[Mt 17:10–13]

Najistejšou cestou je bez pochyby tá, ktorou sa vydal Rudolf Steiner: pozorovať vlastný život a spätne uvažovať o príčinách. Nie všetko v živote sa dá vysvetliť dedičnosťou alebo výchovou, ani ľubovôľou Boha (učenie sv. Augustína o predestinácii — predurčení), ale ja sám som príčinou svojho osudu. Je, pravda, príjemnejšie hľadať príčinu všetkých nešťastí v iných ľuďoch. Produktívnejšie je však hľadať príčinu v sebe, v skutkoch a strastiach v bližšej či vzdialenejšej minulosti, dokonca aj pred narodením a počatím.

Ku skutočnej ľudskej dôstojnosti patrí aj vedomie, že som do pozemského bytia vstúpil s určitou úlohou, že si prinášam viny, ktoré mám vyrovnáť, i talenty, ktoré mám rozvinúť pre spásu seba i svojich blížnych. Takéto ponímanie prevteľovania nevedie (ako si niektorí myslia) k bezstarostnému životu („však sa sem tak-či-tak vrátim“), ale oveľa skôr k väčšej zodpovednosti voči svojmu životu i celému tvorstvu.

Zaujímá Spoločenstvo kresťanov k reinkarnácii nejaký postoj?

Členovia Spoločenstva kresťanov sa snažia o skutočný vhlad aj do tejto veci.

Ako sa stavia Spoločenstvo kresťanov k zrovnoprávneniu žien?

Pozitívne. Žena je v Spoločenstve kresťanov rovnoprávna s mužom aj v službe pri oltári, či už ako miništrantka alebo ako kňazka na všetkých úrovniach. Pri všetkej rozdielnosti pohlaví sú si muži a ženy v niektorých ohľadoch úplne rovní. Nemalo by sa zabúdať ani na Máriu Magdalénu, ktorá sa práve súc ženou ako prvá z ľudí naplno stretla so zmŕtvychvstalým Kristom. V tom čase boli Kristovi učenici ešte plní pochybností.

Môžu sa kňazi/kňazky Spoločenstva kresťanov ženit'/vydávať'?

Áno. Ako muži tak i ženy sa ako kňazi/kňazky môžu ženit'/vydávať' a mať deti. Síce to pre nich môže znamenať mimoriadnu záťaž, ale tak je to aj pri iných povolaniach, ktoré od človeka vyžadujú plné nasadenie a pohotovosť 24 hodín denne. Mimochodom: aj apoštol Peter bol ženatý a celibát cirkev zaviedla až po niekoľkých storočiach.

Čo si Spoločenstvo kresťanov myslí o znovu-zosobášení rozvedených?

Je to ich rozhodnutie. Dnes sa stali mnohé životné cesty individuálnejšími a osudy komplikovanejšími. Je jednoducho skutočnosťou, že niektorí ľudia nájdu naplnenie až v druhom zväzku, že až v ňom ich predchádzajúce skúsenosti nadobudnú potrebnú zrelosť. Nie je práve v takom prípade namieste pomáhajúca sila sviatosti?

Je v Spoločenstve kresťanov niekomu druhý krát zosobášenému odopreté prijímanie?

Nie. Ten, kto prosí o prijímanie, hľadá v ňom posilnenie a povzbudenie pre cestu svojho osudu. Potom to prijímanie nielen chce, ale vyslovene potrebuje. Kristus nám aj v tomto bol vzorom, pretože pomáhal všade tam, kde niekto prosil.

Ako sa Spoločenstvo kresťanov stavia k antikoncepcii a umelým potratom?

Je to na slobodnom rozhodnutí každého jednotlivca. Tí, ktorí veci rozumejú tak, že ľudská duša si pripravuje svoje pozemské vtelenie dlhý čas pred samotným narodením sa, budú mať k novému životu úctu, ktorá ovplyvní ich rozhodnutia. Človek má potom, pravdaže, aj zodpovednosť za sprievodné okolnosti. Vtedy je potrebná akákoľvek pomoc. Odsudzovanie rozhodne nezodpovedá kresťanskému postoj. Nikto nemôže vedieť, ako by sa v skutočnosti zachoval, keby bol v situácii toho druhého.

Spoločenstvo kresťanov stavia človeka na miesto, ktoré patrí Bohu, a preto má namiesto bohoslužby obrad posvätenia človeka!

Oba výrazy sú pre nás rovnako prijateľné, pretože slúžiť Bohu je to najvznešenejšie, čo môže človek činiť. A obrad posvätenia človeka znamená, že človek potrebuje obrad, ktorý ho k pravému ľudskému bytiu posväcuje, teda svätú omšu.

Spoločenstvo kresťanov stavia namiesto spásy skrze Ježiša Krista samospásu!

Nie je nič nezmyselnejšie, než takéto tvrdenie. Každý, kto sa učí hrať na hudobný nástroj, predsa vie, že bez „zhora“ darovaného nadania by si ani neškrtol. A predsa musí cvičiť, aby s týmto darom správne naložil.

Rovnako tak si my ani neškrtneme bez Božej milosti a Kristovho spásneho činu.

Tieto by však vyšli navnivoč, keby sa nenašli ľudia, ktorí chcú prijatú milosť aktívne rozvíjať.

© 2000 – 2006 Obec kresťanů v České republice (Spoločenstvo kresťanov v Českej republike)

Zdroj: http://obec-krestanu.cz/KdoJsme/faq_sk.html